

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Solm) mente, at der skulde være forelagt en fuldstændig Revision af Lønningslovene. Det forekommer mig imidlertid ikke, at der har været tilstrækkelig Anledning dertil, eftersom det kun er 4 Aar siden, at disse bleve vedtagne og, jeg tror, reviderede saa godt, som man overhovedet troede og ansaa det for at være forsvarligt dengang. I det Mindste skal jeg for mit Bedkommende, der dog har en ikke saa ringe Erfaring i Administrationen, sige, at det er min Overbevisning, at man dengang gif Administrationen vel nær, navnlig i Berøvelse af de større Madsler, og jeg skal ikke tage i Betænkning her at udsige, at efter min Erfaring er saa at sige alle de høiere Embedsmænd i Ministerierne den største Lid af Aaret aldeles overlæssede. — Naar der atter i Dag er fremkommet Spørgsmaal om de menige Soldater, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at man maasse ikke kan sige, at de Menige ere Bestillingsmænd, men i ethvert Tilfælde er det jo forleden Dag ikke blot blevet antydet, men sagt med rene og klare Ord af Krigsministeren, at Spørgsmaalet om en lignende Forhøielse, som her er Tale om, for de Meniges Bedkommende vil blive fremdraget ved de militære Lønningslove, som Krigsministeren haaber at kunne forelægge Thinget endnu i denne Samling. Herved vil denne Fordring — og jeg skal for mit Bedkommende tilføje, denne billige Fordring — lige over for Soldaterne kunne ventes fyldestgjort.

Solm: Ja, man kan jo saa godt forstaa, at den ærede Regjering gaar ud fra en anden Betragtning end den, vi gaa ud fra. Regjeringen gaar ud fra, at saasnart Priserne stige, skulle Embedsmændenes Lønning forhøies, men det kunne vi ikke erkende for at være rigtig. Vi kunne kun erkende det for at være rigtig for de lavere Embedsmænds Bedkommende; men hvis det skal være almindeligt, vil Følgen blive, at Embedsmændene blive stillede paa en anden Maade end Statens øvrige Borgere; thi disse sidste kunne ikke være uberøtte af Tidernes Omstændigheder, de ere nødsagede til at berøres deraf, og man bør ikke stille Embedsmændene anderledes end Statens øvrige Borgere. Den ærede Minister mente, at man reformerede saa godt, som det var muligt, dengang man havde Lønningslovene for. Ja, det er muligt, at der var enkelte Steder, hvor vi reformerede for meget, men man maa ikke glemme, at fra Folkethingets Side forlangte man en parlamentarisk Kommission til at undersøge hele dette Forhold, hvilken Fordring imidlertid blev forkastet, og Stemmerne stod saa lige, at det var den ærede nuværende Finansministers Stemme, som gjorde Udslaget. Dersom man dengang havde nedsat en Kommission og faaet hele Forholdet undersøgt, er det muligt, at man var kommen til et helt andet Resultat end det, man nu er kommen til.

Naar et Forslag nu bliver henviist til et Udvalg, og Medlemmerne finde, at der bør gjøres Noget, enten i denne eller hin Retning, er man tvungen til at samle Noget, fordi man ikke altid kan skjønne, hvormeget det griber ind i Dette eller Hint. Der kom en Uttring fra den ærede Minister, som jeg ikke skal negte overraske mig noget; det var, da han udtalte, at han frit vilde sige, at de høieste af Ministeriets Embedsmænd vare overlæssede. Naar jeg begynder at tænke over de Oplysninger, som kom os i Hænde, dengang Lønningslovene vare for, skal jeg ikke negte, at det skurrer lidt i mine Øren at høre dette. Hvorledes er Kontortiden i Ministerierne? Man søgte dengang at faae Oplysning om, hvad hver enkelt havde at bestille, men hvorledes bleve disse Oplysninger? Og man ser desuden, at de høiere Embedsmænd i Ministerierne kunne have andre og private Bestillinger. Det forekommer mig, at netop dette vidner om Umuligheden for Rigsdagen af at danne sig en Mening om, hvorledes dette Forhold er. Naar man ikke har fast Kontortid, og naar man ser, at de høiere Embedsmænd kunne tage Udenomsbestillinger, er dette saa ikke et Bevis paa, at de ikke ere stærkt overlæssede? Det forekommer mig, at man næsten kunde sige, at dette Forslag gaar ud paa — jeg tillader mig at bruge det Udtryk — at kaste i Græs. Det giver ligesaagodt til Mænd, som ere helt unge i Statens Tjeneste, som det giver til ældre Folk. Der kan jo nemt tænkes Tilfælde, hvor ganske unge Mennesker staa paa en Løn af 500 Rd., og disse komme naturligvis med ind under den foreliggende Bestemmelse, men der tror jeg netop er et af de Tilfælde, hvor det, som det meget rigtig blev bemærket af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), nok kunde være ønskelig at tage under Overveielse, om det var rigtigst ogsaa at give saadanne Mænd en Forhøielse. Vi have tidligere hørt en Minister her udtale sig paa en Maade, som begrundet vor Opfattelse i dette Punkt. Vi hørte navnlig, dengang Lovforslaget om Lønninger for Hæren var for her i Thinget, den daværende Krigsminister udtale, at man skulde vogte sig for at lønne de Unge for stærkt, thi det kunde lige saa let blive til Skade, som til Gavn. Hvorledes jeg end ser paa det foreliggende Forslag, tror jeg, at dersom man vil gaa ind paa Tanken deri, vil Følgen deraf blive den, at ikke saa faa ville faae en Lønningsforhøielse, som de ikke trænge til, medens der kan være Andre, maasse endog Folk, der have over 1,200 Rd., som meget godt kunne trænge til en Lønningsforhøielse. Jeg vil ikke sige, at jeg staaer bestemt paa, at Lønningsforhøielsen ikke maa udstrækkes høiere end til Lønninger paa 1,200 Rd., vel at mærke, naar man kommer til at tage hele Spørgsmaalet under Overveielse, men det trænger virkelig ogsaa, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds sagde, til